

Вербовський І. А.,
магістр з управління навчальними закладами,
методист навчального відділу, здобувач
Житомирського державного університету імені Івана
Франка

ЗНАЧЕННЯ ЯКІСНОЇ ПІДГОТОВКИ КАДРІВ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ

Сучасний розвиток вищої освіти вимагає розробки єдиного концептуального підходу до системи підвищення кваліфікації в усіх її ланках, оскільки без створення відповідного наукового підґрунтя (методологічних, дидактичних, психологічних основ навчання) досягти суттєвих успіхів шляхом окремих організаційних перетворень неможливо. Тільки за рахунок визначення та вирішення стратегічних проблем можна очікувати покращення ситуації у вищій освіті. В сучасних умовах такими стратегічними напрямками в сфері вирішення наукових і практичних проблем управління вищої освіти є: методологічний, адже сьогодні педагогічна робота у закладах освіти не може базуватись на застарілих методологічних засадах. Визначення пріоритетів розвитку, концептуальних основ функціонування системи не може опиратися лише на зміні проголошуваних лозунгів, необхідним є глибоке вивчення передового світового досвіду, оцінювання доцільності його впровадження до вітчизняного освітнього простору; цільовий, оскільки існує потреба в зміні орієнтації навчання від інформаційної складової на соціокультурну, ціннісну, особистісно-розвивальну; концептуальний, що вимагає розробки концептуальних основ навчання для всіх категорій фахівців, відмови від інтуїтивного або еkleктичного підходів до його організації; змістовний, пов'язаний з тим, що необхідним є постійне оновлення змісту вищої освіти у відповідності до розвитку суспільства, соціального життя в країні; технологічний, оскільки ефективність вищої освіти потребує пошуку нових не традиційних форм. Це стосується як технік і методик роботи, так і створення нових систем навчання. Від швидкої й якісної підготовки кадрів залежить реалізація стратегії інноваційного розвитку держави, в основі якої лежить розуміння економічної вигоди інвестування в людину. Така стратегія вбачає людину не як статтю витрат, а як джерело доходів. Адже соціальний капітал є фундаментом економічного та політичного розвитку держави, а міцні зв'язки соціальної солідарності є передумовою могутності держави. Саме тому сучасна політика в сфері освіти спрямована на підтримку існуючих і створення нових освітніх центрів; розширення практики стипендіальної і кар'єрної підтримки студентів та слухачів; організацію місцевих, регіональних та національних конкурсів; розвиток закладів неперервної освіти різних видів, типів і рівнів акредитації, освоєння сучасних інноваційних технологій. У таких умовах актуальним постає питання управління впровадженням інформаційних технологій у навчальний процес, оскільки важливим є підготовки педагога до використання комп'ютерно-орієнтованих методичних систем навчання у професійній діяльності. Нагайною є потреба широкого впровадження засобів інформаційних технологій у навчально-виховний процес, значимим постає вплив

комп'ютерних засобів на результати навчальної діяльності, а також залежність відповідно сформованого навчального середовища з результатами навчання і виховання студентів. Наразі потребує визначення місця і ролі комп'ютерних технологій у структурі особистісно-орієнтованого навчального середовища. Виходячи з вищезазначеного, постає важливим окреслення основних проблем, що виникають в управлінні впровадженням інформаційних технологій у навчальний процес вищого навчального закладу.